

[Nielsen (Mejlby).]

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Edvard Sørensen: Paa mit Partis Vegne vil jeg anbefale det forelagte Lovforslag. Vi havde gerne set, at Udgifterne var blevet fordelt i et andet Forhold end det foreslaaede, men da Spørgsmaalet økonomisk er saa relativt lille og Tiden er knap, agter vi ikke at stille Ændringsforslag i den Retning ved dette Lovforslags Behandling.

Gerda Mundt: Dette Lovforslag har været fremsat i Landstinget og blev der behandlet i Udvalg, og vi har ikke noget imod at tiltræde Forslaget her. Vi mener ogsaa, at de Distriktsjordemødre, som gennem dette Lovforslag faar en Lønforbedring, er saa daarligt stillede, saa Forbedringen ikke er andet end rimelig. Men alligevel vil jeg gerne sige nogle faa Bemærkninger, for det forekommer mig, at dette er et lille Led i et stort Hele, som skulde være behandlet samlet. Det drejer sig ikke blot om, at Jordemødrene faar en forbedret Stilling, men ogsaa om, at de faar Lod og Del i det store Arbejde, som ventes at skulle lægges hen til dem i Svangerskabsforsorgen, der, som det viser sig baade i andre Lande og i Danmark, er mere og mere nødvendig; det drejer sig om en Form for Undersøgelse, som her i Danmark i høj Grad har været forsømt.

I Befolkningss Kommissionen har vi været inde paa dette Spørgsmaal og har direkte forelagt et Lovforslag til Ændring i Folkeforsikringen, hvori vi foreslaar, at Sygekassen under Svangerskab og efter Fødsel skal yde fornøden Kontrol af Læge og Jordemoder; og vi synes, det havde været rimeligt at tage hele dette Spørgsmaal op til Undersøgelse som en Helhed og ikke blot den lille Del af det, der her er Tale om. Det forekommer mig, at det tyder paa et manglende Samarbejde mellem Sundhedsstyrelsen, altsaa Indenrigsministeriet og Socialministeriet, der ved nøje Besked med de Forhandlinger, der har været ført, og det er et af de Punkter, hvor Befolkningss Kommissionen ønsker, at det ikke skal vare saa længe, før vi faar en gennemgribende Forandring. Det kunde have været gjort i Forbindelse med dette Lovforslag. Men saadan som Forholdene er, med denne hurtige Behandling, skal jeg nøjes med at sige disse Ord.

Jeg havde syntes godt om — for at nævne en enkelt Ting i selve Forslaget —

at det, saadan som det er blevet foreslaaet i det andet høje Ting, var blevet bestemt i Loven, at Distriktsjordemødrene alle sammen skulde have Telefon. Jeg synes, det er overordentlig vigtigt, at de har det, og jeg kan ikke forstaa, hvorfor den højtærede Minister ikke vilde føje Ordføreren for mit Parti i det andet høje Ting med at stryge disse Ord „saa vidt muligt“. For øvrigt vil vi gerne tilslutte os Forslaget og haaber saa, at hele Spørgsmaalet om Jordemødrenes Medvirken til en Svangerskabskontrol vil blive taget op inden alt for lang Tid.

Jensen (Gørding): Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale Lovforslaget, som jeg finder baade rimeligt og betimeligt, til Vedtagelse uforandret. Denne lille Forbedring af Lønningerne kommer sikkert paa et tørt Sted.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet fra alle Sider. Maa jeg sige til det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt, at jeg synes ikke, hun kan bebrejde mig — og for øvrigt heller ikke mine Kolleger —, at vi ikke har vist Interesse for hele Spørgsmaalet om Svangerskabsforsorgen. Et af de store Fremskridt paa dette Omraade er jo Sundhedsplejerskeinstitutionen. En anden Side er taget op gennem Mødrehjælpsloven, og det er rigtigt, at der paa dette Omraade endnu foreligger et uløst Problem. Men jeg tør sige, at de danske Distriktsjordemødre vilde være blevet meget skuffet, hvis jeg havde ventet paa dette Spørgsmaals Løsning, inden jeg gennemførte dette Lovforslag her. Indenrigsministeriet har været lidt vanskeligt stillet i Forberedelsen af dette Lovforslag; da vi nemlig har maattet erkende, at det er Amterne og Bykommunerne, der betaler en stor Del af, hvad Distriktsjordemødrene faar i fast Løn, har det været vanskeligt for os at gennemføre den Forbedring af Distriktsjordemødrenes Kaar, som jeg i flere Aar har ønsket. Jeg har fra Aar til Aar paa Aamtsraadsforeningens Mødehenstillet, at man dør tog lidt venligt paa hele Spørgsmaalet, og nu er det endelig i Aar lykkedes at faa Samstemmighed mellem Aamtsraadsforeningen, Købstadforeningen og Indenrigsministeriet. Derfor har jeg ment det rigtigt, at jeg skyndte mig saa meget som muligt med at forelægge dette Forslag, som Distriktsjordemødrene har ventet paa længe.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at det er en Misforstaaelse, naar